

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Abram Acherman en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De staatloze verzoeker Abram Acherman, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1913 te Nouislista (Roemenië) geboren. Hij woont sedert 1929 op Curaçao en is daar in de samenleving opgenomen. Hij voelt zich lid van de Nederlandse gemeenschap en heeft tijdens de oorlog vrijwillig dienst gedaan bij de Burgerwacht. Als koopman heeft hij ruime inkomsten.

De Belgische verzoeker George Alphonse Bursens, genoemd in artikel 1, onder 2, is hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Zijn vrouw is van oorsprong Nederlandse. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich gedragen zoals van een toekomstig Nederlander mocht worden verwacht. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Maria Elisabeth Esser, de Duitse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1917 te Lindern, Brachelen (Duitsland) geboren en woont sedert 1936 onafgebroken in ons land. Zij kan als ingeburgerd worden beschouwd en stond gedurende de oorlogsjaren aan de goede zijde. Zij heeft van de bezetter geen voordelen genoten en is een tijdlang ondergedoken geweest. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

In artikel 1, onder 4, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Johannes Bernhard Helfer. Verzoeker werd in 1887 te Vollenborn (Duitsland) geboren. Hij woont sedert 1920 onafgebroken in ons land en is hier ingeburgerd. Gedurende de oorlogsjaren is hij enige tijd lid geweest van een Duitse instelling, doch hij was ons land goed gezind. Daarvan gaf hij blijk o.m. door anderen naar de verboden zender te laten luisteren, hetgeen er toe leidde dat zijn radiotoestel door de Duitsers in beslag werd genomen; voorts deelde hij extra-levensmiddelen met Nederlanders; ook weigerde hij de Duitse vlag aan zijn woning uit te steken. Verzoeker is als mijnwerker gepensionneerd.

De staatloze verzoeker Julius Kern, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1895 te Hamburg (Duitsland) geboren. Hij vond in 1938 een toevlucht in ons land en heeft sedertdien hier gewoond. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze en stond gedurende de oorlogsjaren aan de goede zijde. Hij hielp anderen bij het aanleggen van schuilplaatsen in woningen. Verzoeker heeft als fabrikant van lederwaren genoegzame inkomsten.

De Belgische verzoeker Bernardus Franciscus Kiekens, genoemd in artikel 1, onder 6, is hier te lande geboren en getogen. Hij is in geest en leven Nederlander en heeft zich gedurende de oorlogsjaren dienovereenkomstig gedragen. Verzoeker, die met een van oorsprong Nederlandse vrouw gehuwd is, voorziet als kantoorbediende in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de staatloze verzoekster Anna Maria Frederika Lütke Farwick. Verzoekster is eveneens hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Gedurende de oorlogs-

jaren heeft zij zich gedragen zoals van een toekomstig Nederlandse mocht worden verwacht. Als mede-eigenares van een was- en strijkinrichting heeft zij toereikende inkomsten.

De staatloze verzoeker Paul Mokrauer, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1896 te Braila (Roemenië) geboren. In 1939 kwam hij naar ons land. Verzoeker werd in 1943 door de Duitsers gedeporteerd en keerde na afloop van de oorlog in ons land terug. Hij voelt zich hier thuis en is genoegzaam ingeburgerd. Als financieel adviseur heeft hij genoegzame inkomsten.

Eduard Perner, de Duitse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1902 te Lünen (Duitsland) geboren en kwam in 1910 met zijn ouders naar ons land. Hij is in geest en leven Nederlander geworden en is hier gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Gedurende de oorlogsjaren was hij ons land goed gezind. Hij is onder pressie lid geworden van enkele Duitse instellingen en heeft, eveneens gedwongen, dienst gedaan bij de z.g. Schutzgruppe. Zolang mogelijk heeft hij zich echter tegen deze dwangmaatregelen verzet. Zodoende behield hij het vertrouwen van zijn Nederlandse omgeving. Als mijnwerker verdient hij het brood.

In artikel 1, onder 10, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoekster Elisabeth Anna Schuch. Zij werd in 1907 te Wenen (Oostenrijk) geboren en kwam in 1923 met een kindertransport naar Nederland. Zij werd opgenomen in een Nederlands gezin en is hier ingeburgerd. Gedurende de oorlogsjaren heeft zij zich gedragen zoals van een toekomstig Nederlandse mocht worden verwacht. Verzoekster is haar pleegouders behulpzaam in de huishouding.

De staatloze verzoeker Hermann Cornelis Schulte Kuperjans, genoemd in artikel 1, onder 11, is hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Verzoeker heeft zich gedurende de oorlogsjaren gedragen als een goed vriend van ons volk. Als onderwijzer heeft hij regelmatige inkomsten.

De staatloze verzoeker Werner Gustaaf Springer, genoemd in artikel 1, onder 12, is eveneens hier te lande geboren en getogen, en geheel in onze samenleving opgenomen. Zijn vrouw en kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Verzoeker, een eenvoudig bakkersgezel, heeft, toen na de inval pressie op hem werd uitgeoefend om dienst te nemen bij de S.S., zich laten verleiden de bemiddeling van een Duitser in te roepen teneinde te trachten zijn oorspronkelijke Duitse nationaliteit te herkrijgen, omdat hij hierin nog een mogelijkheid zag om aan dienstdiening bij het gehate wapen te ontkomen. Gezien de ambtsberichten staat het wel vast, dat hij hierbij onder psychische dwang heeft gehandeld. Verzoeker heeft namelijk in geen enkel opzicht ooit van enige sympathie met de Duitsers doen blijken. Integendeel, hij heeft zich steeds zoveel mogelijk van de bezetter afzijdig gehouden en nimmer enig voordeel van de vijand geaccepteerd. Tenslotte is het in verzoekers geval niet tot inlijving in het Duitse leger, noch tot het opnieuw deelachtig worden van de Duitse nationaliteit gekomen. Zijn reeds eerder genoemd beroep verschaft hem genoegzame inkomsten.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Roman Wiczorek, de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 13, werd in 1926 te Radziejowie (Polen) geboren. Hij kwam in 1928 met zijn ouders naar ons land, ontving Nederlands onderwijs en is zich Nederlander gaan gevoelen. Zijn echtgenote is van oorsprong Nederlandse. Als handlanger in het mijnbedrijf verdient hij het brood.

In artikel 1, onder 14, wordt voorgedragen de Belgische verzoeker Joseph Camil van de Wijnkel. Verzoeker werd in 1908 te IJzendijke (Zeeland) geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij is in geest en leven Nederlander en heeft zich gedurende de oorlogsjaren dienovereenkomstig gedragen. Verzoeker, die met een van oorsprong Nederlandse vrouw gehuwd is, heeft als koster en winkelier genoegzame inkomsten.

De Duitse verzoeker Wilhelm Theodor Faszbender, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1906 te Duisburg-Ruhrort (Duitsland) geboren. Hij woont van kindsbeen af in ons land en is in onze samenleving opgenomen. Gedurende de oorlogsjaren toonde hij zich het Nederlanderschap waardig. Hij hielp mede aan de sabotage van de door het bezettingsregime geëntamerde kopervorderingen door koperen stroomdraden van een electriciteitsmaatschappij voor de Duitsers te verbergen. Om aan gedwongen militaire dienst voor de Duitsers te ontkomen, is hij ondergedoken. Verzoeker, wiens vrouw van origine Nederlandse is, voorziet als chef-monteur in het onderhoud van zich en de zijnen.

Emma Sophie Krans, weduwe van Charles Adolph Landini, wordt voorgedragen in artikel 2, onder 2. Verzoekster werd in 1898 te Tjimahi (Indonesië) geboren. Zij is van geboorte Nederlandse. In 1951 kwam zij naar ons land. Zij werd aanvankelijk tijdens haar verblijf hier ontmoedigd, zodat zij, in de veronderstelling dat zij zich bij haar in Indonesië achtergebleven kinderen zou kunnen vestigen, besloot om terug te keren. In verband hiermede opteerde zij voor de Indonesische nationaliteit. Verzoekster betreurt deze stap, nu enerzijds haar voorgenomen terugkeer naar Indonesië niet mogelijk is gebleken, terwijl zij anderzijds inmiddels een gastvrij tehuis heeft gevonden bij een hier te lande wonende gehuwde dochter. Zij wil mitsdien hier blijven wonen en gaarne weder Nederlandse worden. Zij zal dan wederom pensioen genieten. Een minderjarige nog in Indonesië woonachtige dochter zal vermoedelijk niet naar Nederland komen. Haar wordt het Nederlanderschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling onthouden. Het wordt billijk geacht, deze naturalisatie kosteloos te verlenen.

De verzoeker Bronislaw Pindus, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1919 te Bobsze (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. In 1939 werd hij door de Russen overgebracht naar Rusland. Na de vorming van de Poolse divisies diende hij tot het einde van de oorlog in de geallieerde legers. Hij kreeg daarvoor een Engelse onderscheiding. Verzoeker vestigde zich in 1947 in ons land. Hij huwde hier een Nederlandse vrouw en wenst hier te blijven. Mede door zijn activiteiten op sportgebied heeft hij zich een plaats temidden van zijn Nederlandse omgeving verworven. Als bankwerker verdient hij het brood.

Het wil de ondergetekende voorkomen, dat de in artikel 2, onder 1 en 3 genoemde verzoekers, met het oog op de door hen aan den Lande bewezen diensten voor kosteloze naturalisatie in aanmerking mogen worden gebracht.

De Duitse verzoekster Regina Wilhelmina Ripkens, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1931 te Bergen (Limburg) geboren en heeft steeds in Nederland gewoond. Zij is in geest en leven Nederlandse en behoort tot het gezin van haar ouders, die een landbouwbedrijf bezitten. Haar vader werd genaturaliseerd bij de wet van 26 Maart 1952, *Stb.* 149. Verzoekster werd niet in deze naturalisatie begrepen, omdat zij toen juist meerderjarig was geworden. Deswege wordt zij voor kosteloze naturalisatie voorgedragen.

Op overeenkomstige grond wordt ook de Belgische verzoeker Meindert Henricus Van, genoemd in artikel 2, onder 5, voor kosteloze naturalisatie voorgedragen. Diens vader werd genaturaliseerd bij de wet van 1 Juni 1951, *Stb.* 192. Verzoeker, die hangende de behandeling van het verzoek van zijn vader meerderjarig is geworden, is hier te lande geboren en getogen. Hij voorziet als kantoorbediende in zijn onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 9, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde dochter het verzoek tot naturalisatie ingediend. Het is billijk deze dochter alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 14, geldt ten aanzien van allen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.